

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: פירסט	שם פרטי: נפתלי
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: פירסט		בלועזית Furst	
שם פרטי איתו נולדתי: יורי		בלועזית Jurai	
עיר לידה: ברטיסלבה		בלועזית Bartislava	
שם פרטי ושם משפחה של האב: ארתור		שם פרטי ושם נעורים של האם: מרגיט בלום	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ברטיסלבה		בלועזית Bartislava	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: סלובקיה, פולין, גרמניה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו סרד, אושוויץ, בודי-פולין, בוכנוולד		בלועזית Szereď, Auschwitz, Buchenwald	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: בוכנוולד		תאריך השחרור: 11/4/1945	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור סלובקיה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה: 1949	
		מדקס	

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

גרנו בבית רגיל, משפחה מאושרת בעלת ארבע נפשות. היה לי אח מבוגר ממני בשנתיים, שמואל, והיו לי כלבים. אבא שלי היה סוחר עצים. אורח החיים היה יהודי חילוני בבית ולא הרגשתי באנטישמיות לפני המלחמה. במחנה סרד. לכל משפחה שם היה חדר קטן. ההורים עבדו ואנחנו עבדנו חלקים. מחנה הריכוז היה של משלוחים, משם נשלחו הטרנספורטים לפולין. אנחנו עבדנו בנגרייה במחנה. גם אבא, ואמא הייתה מציירת על קרמיקה. היינו כל המשפחה ביחד עד המרד הסלובקי באוגוסט 1944. בעת המרד היינו חופשיים למשך כשבועיים ואז שוב עצרו את היהודים. הסתתרנו במחבואים אך בתחילת נובמבר 1944 נתפסנו ונשלחנו לאושוויץ. הגענו לאושוויץ ב-3 בנובמבר כאשר רק יומיים לפני כן הפסיקו להפעיל את תאי הגזים כי רצו לטשטש עדויות להרג ההמוני. אנשים המשיכו למות מהרעב. התחילו גם לפנות אחרים, מי שלא הומת שם נשלח למחנות אחרים. לא ראיתי שם את שאר המשפחה שלי. אני ואחי נשארנו כל הזמן ביחד. באושוויץ עבדנו קצת אבל בעיקר סבלנו. משם נשלחנו למחנה קטן שנקרא בודי ושם עבדנו בחווה חקלאית, בדצמבר 1944 עבדנו שם בבית מלאכה וב-19 בינואר פינו את המחנה ואל התחילה צעדת המוות. אחרי שלושה ימים הגענו ברגל עד למקום ריכוז של רכבת בפולין. משם ברכבת פתוחה, מלאת שלג, הגענו ב-23.1.45 לבוכנוולד מבלי לדעת שהמלחמה עמדה להסתיים, בבודי רק הבנו שהחזית מתקרבת. בבוכנוולד רק סבלנו.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אחרי השחרור חזרתי עם משפחתי לצ'כוסלובקיה. את הבית לא קיבלנו ואבא שלי התחיל הכל מחדש. אני התחלתי קצת ללמוד, היינו בתנועת הנוער השומר הצעיר. כשהתחיל המשטר הקומוניסטי שוב חזרו לרדוף את היהודים, הסלובקים עצמם היו אנטישמים. כשאבא שלי שוב הגיע למצב כלכלי טוב אמרו לנו שצריך להוסיף לדירה שלנו עוד משפחה. בסלובקיה היו גם פוגרומים אחרי המלחמה אבל השתכנענו שזה המקום בשבילנו, היהודים.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

ב-1949 הגענו לארץ עם עליית הנוער והקליטה הייתה קשה. שאר המשפחה הגיעה אחר כך. אותי שלחו לקיבוץ ליד כרכור והייתי שם עד 1955, גם בהיותי בצבא. שירתי בנח"ל, השתתפתי במבצע סיני, מלחמת ששת הימים, מלחמת יום כיפור. הגענו עם אידיאלים ונקלטנו לאט לאט. חשבנו שזו תהיה ארץ נהדרת אבל זה התקלקל בהדרגה. הייתי חבר בקיבוץ ואחרי שעזבתי את הקיבוץ עבדתי בכל מיני עבודות. הוכשרתי בבית ספר לנהיגה כמורה לנהיגה, עבדתי בבית מסחר לתרופות בסיטואות ובתי מרקחת. שיחקתי בנבחרת כדורעף עשרים שנים. יש לי בת אחת ו-4 נכדים. הבת שלי אמנית קרמיקה ויש לה עסק בו מציירים על מסגרות משקפיים-Artoptic.

בשנת 1999 כתבנו אחי ואני את סיפור חיינו שמופיע באתר האינטרנט <http://www.furststory.com>

הסיפור נכתב על ידי נפתלי פירסט

חיפה, אוקטובר 2009